Van drij aigenwieze kukentjes

In n tudehok woonden n hoane en n hìnne mit wel tien kukentjes.
Voader-hoane haar broene veren en n prachtege steert. Dij steert haar haile lange veren van broen, van blaauw en van gruin. Op de kop haar voader-hoane n rooie kamme. Hai luip aaltied hail rechtop mit zien snoavel in de lucht. Hai was ja de boas in t tude-hok. Smörgensvroug ruip e van: “Kukelekuuu! Wakker worden!”
Moeke-hìnne was klaainer as voader-hoane. Zai haar ook broene veren en n rooie kamme op d’kop. Mor ze haar nait zo’n prachtege, lange steert.
De kukentjes leken wel op klountjes geel goaren. Mit twij pootjes der onder en twij broene kraal-ogies. En zaachte dat ze wazzen! Ze luipen d’haile dag achter moeke-hìnne aan. En moeke-hìnne ruip van: “Tok-tok-tok, bie mie blieven!” Dat deden de kukentjes ook.
Mor op n dag zee ain van de kukentjes: “k Wol zo geern ains aan aanderkaant goas kieken. Wel gaait mit?”
Dou moeke even nait keek, kroop dat aigenwieze kukentje deur n gat in t goas hin noar boeten tou. Twij aander kukentjes deden hom noa.
En wat was de wereld ja groot!
De drij kukentjes luipen bie slootswale langes en wat zaggen ze allemoal wel nait?
Doar bluiden botterbloumen en laandjebloumen. En kiek nou ains n dikke, gruine kikker - plons - zo in t wotter van d’sloot. Wat haren de kukentjes wat te kieken. Ze luipen aal mor wieder.
Dou inains, wat was dat? n Dikke swaarde kadde kwam der aanlopen. Steert omhoog. Dat was dezulfde swaarde kadde, doar moeke-hìnne heur al voak genogt veur woarschaauwd haar: “Paas op, heur, dij swaarde kadde is n gloeperd. Dij vangt vogeltjes en meschain ook wel kukentjes!”
Wat wazzen ze schietend benaauwd, dij lutje aigenwieze kukentjes. Wèl zol heur nou helpen? Gelokkeg, doar kwam Janneman aan! Janneman was t jonkje van de boer. “Wat zai ik doar?” zee Janneman, “binnen ie tou t hok uut? Dat is ja veuls te gevoarlek veur lutje kukentjes.” Janneman pakde de kukentjes veurzichteg aine veur aine op en zetde ze weer in t tudehok.
Moeke-hìnne was bliede dou ze heur kukentjes weer zag. Dat kin je joe zeker wel veurstellen, nait? Mor ze was ook n beetje kwoad op de kukentjes.
“Dou mie dat nait weer, heur,” zee moeke-hìnne. “As ie groot binnen, din mag ie boeten t tudehok lopen. Nou mouten ie nog bie moeke blieven.”

Auteur: Emma Marte

Inspreker: Geesjen Doddema